

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte –Toma Nadejda,
Judecători – Boico Victor, Catan Liliana, Guzun Ion, Plămădeală Ghenadie,
a judecat, în baza materialelor dosarului, recursul ordinar declarat de către
procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva
deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2021, în cauza
penală în privința lui

Nicolai Marian XXXXX;

Roșca Tudor XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 17.01.2017– 31.01.2020.

Instanța de apel: 21.02.2020 – 10.06.2021.

Instanța de recurs: 11.10.2021 – 23.05.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 31 ianuarie 2020, Nicolai Marian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal și în baza acestei Legi, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea amenzii în mărime de 6 000 unități convenționale (în redacția Legii la momentul comiterii faptei), echivalent a 120 000 lei și privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 7 ani.

S-a confiscat în contul statului mijloacele bănești în suma de 3 000 (trei mii) lei, recunoscute drept corpuri delictive prin ordonanța din 19 septembrie 2016.

A fost achitat Roșca Tudor, inculpat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 323 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta imputată nu întrunește elementele infracțiunii.

S-a menținut sechestrul aplicat prin încheierea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău, din 29 decembrie 2016, asupra mijloacelor bănești în mărime de 13 950 lei și 525 euro, mijloacelor bănești în sumă de 1 276 lei.

S-a ridicat sechestrul aplicat asupra mijloacelor bănești în sumă de 428 lei, care urmează a fi restituiți lui Roșca Tudor.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a constatat că, *Nicolai Marian, activând în calitate de ofițer de patrulare al companie Ciocana a Batalionului nr. 2 al Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare al IGP al MAI, la 07 iunie 2016, aflându-se în automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid”, cu numerele de înmatriculare XXX XXXX, parcat pe str. Nicolae Milescu Spătarul, municipiul Chișinău, fiind în serviciu de menținere a ordinii publice și securității circulației rutiere, împreună cu ofițerul de patrulare Roșca Tudor, în jurul orei 11:15, a stopat automobilul de model „Mercedes Vito”, cu numerele de înmatriculare XX XX XXX, la volanul căruia se afla cetățeanul Caisîn Gheorghî.*

În continuare Nicolai Marian, având scopul primirii banilor ce nu i se cuvin, sub pretextul că Caisîn Gheorghe conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, a extorcat de la acesta mijloace bănești în sumă de 10 000 lei moldovenești, pentru a nu-l trage pe ultimul la răspundere pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică. Tot Nicolai Marian, primind un răspuns de la Caisîn Gheorghî că ultimul nu dispune de mijloace bănești extorcate și că are nevoie de timp pentru a acumula suma menționată, i-a acordat termen de 30 minute pentru a aduce mijloacele bănești solicitate, ridicând personal, fără careva temeie juridic, de la Caisîn Gheorghe permisul de conducere și pașaportul tehnic al mijlocului de transport condus de el.

În perioada aceasta de timp, Caisîn Gheorghe, având nevoie de mijloace bănești, l-a telefonat pe Popescu Alexandru și pe soția sa, Caisîn Liuba, cărora le-a comunicat despre cele întâmplate și că are nevoie de mijloace bănești în termen restrâns, pentru a transmite colaboratorului de poliție.

Aproximativ peste 40 de minute, Nicolai Marian, fiind cu automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid” cu numerele de înmatriculare XXX XXXX, la volanul căruia se afla Roșca Tudor, a revenit la locul unde a fost stopat cetățeanul Caisîn Gheorghe și coborând din automobilul de serviciu, l-a întrebat dacă sunt bani, primind un răspuns negativ, i-a comunicat că va reveni.

Aproximativ peste o oră, Nicolai Marian, fiind cu automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid” cu numerele de înmatriculare XXX XXXX, la volanul căruia se afla Roșca Tudor, a revenit la locul unde a fost stopat cetățeanul Caisîn Gheorghe și coborând din automobilul de serviciu, încă o dată l-a întrebat dacă sunt banii, moment în care, Caisîn Gheorghe a fost telefonat de soția sa, Caisîn Liuba, care i-a comunicat să vină la el și să aducă cu ea mijloace bănești în sumă de 3 000 lei moldovenești.

Peste puțin timp, la locul unde staționa cu automobilul său Caisîn Gheorghî și unde era parcat automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid” cu numerele de înmatriculare XXX XXXX în care se aflau colaboratorii de poliție Nicolai Marian și Roșca Tudor, a venit soția lui Caisîn Gheorghe, Caisîn Liuba, care urcându-se în automobilul soțului, de model „Mercedes Vito” cu numerele de înmatriculare XX

XX XXX, i-a transmis lui suma de 3 000 lei moldovenești și anume, o bancnotă cu nominalul de 200 lei, o bancnotă cu nominalul de 100 lei și 54 de bancnote cu nominalul de 50 lei. Caisîn Gheorghî, primind banii în sumă de 3 000 lei de la soția sa, a ieșit din automobilul personal și s-a apropiat de ușa pe partea pasagerului, pe partea din față a automobilului de model „Skoda Rapid” cu numerele de înmatriculare XXX XXXX, unde se afla așezat colaboratorul de poliție Nicolai Marian. Apropiindu-se de el, Caisîn Gheorghî i-a transmis colaboratorului de poliție Nicolai Marian mijloacele bănești în sumă de 3 000 lei moldovenești și anume, o bancnotă cu nominalul de 200 lei o bancnotă cu nominalul de 100 lei și 54 de bancnote cu nominalul de 50 lei, pentru a nu fi tras la răspundere pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, iar ultimul, primind banii, i-a întors permisul de conducere și pașaportul tehnic al automobilului cetățeanului Caisîn Gheorghî.

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate, Nicolai Marian a comis infracțiunea prevăzută la art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, coruperea pasivă, după indicii calificativi – *pretinderea, acceptarea, primirea personal, de către o persoană publică, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite cu extorcarea de bunuri.*

Prin aceeași sentință s-a constatat că, Roșca Tudor, a fost pus sub învinuire pentru faptul că, activând în calitate de ofițer de patrulare al companie Ciocana a Batalionului nr.2 al Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare al IGP al MAI, la 07 iunie 2016, fiind în serviciu de menținere a ordinii publice și securității circulației rutiere împreună cu ofițerul de patrulare Nicolai Marian, aflându-se în automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid”, cu numerele de înmatriculare XXX XXXX, parcat pe str. Nicolae Milescu Spătarul, municipiul Chișinău, a efectuat acțiuni de stopare a mijloacelor de transport care au încălcat Regulamentul Circulației Rutiere.

În jurul orei 11:15, Nicolai Marian a stopat automobilul de model „Mercedes Vito”, cu numerele de înmatriculare XX XX XXX, la volanul căruia se afla cetățeanul Caisîn Gheorghî.

În continuare Nicolai Marian, având scopul primirii banilor ce nu i se cuvin, sub pretextul că Caisîn Gheorghî conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, a extorcat de la acesta mijloace bănești în sumă de 10 000 lei moldovenești, pentru a nu-l trage pe ultimul la răspundere pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică. Primind un răspuns de la Caisîn Gheorghî că ultimul nu dispune de mijloace bănești extorcate și că are nevoie de timp pentru a acumula suma menționată, i-a acordat termen de 30 minute pentru a aduce mijloacele bănești solicitate, ridicând personal, fără careva temeie juridic, de la Caisîn Gheorghî permisul de conducere și pașaportul tehnic al mijlocului de transport condus de el, urcându-se în automobilul de serviciu la volanul căruia se afla Roșca Tudor și s-au deplasat pe itinerarul de patrulare.

În perioada aceasta de timp, Caisîn Gheorghe, având nevoie de mijloace bănești, l-a telefonat pe Popescu Alexandru și pe soția sa, Caisîn Liuba, cărora le-a comunicat despre cele întâmplate și că are nevoie de mijloace bănești în termen restrâns, pentru a transmite colaboratorului de poliție.

Aproximativ peste 40 de minute, Nicolai Marian, fiind cu automobilul de serviciu de model „Škoda Rapid” cu numerele de înmatriculare XXX XXXX, la volanul căruia se afla Roșca Tudor, a revenit la locul unde a fost stopat cetățeanul Caisîn Gheorghe și coborând din automobilul de serviciu l-a întrebat dacă sunt bani, primind un răspuns negativ, i-a comunicat că va reveni.

Aproximativ peste o oră, Nicolai Marian, fiind cu automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid” cu numerele de înmatriculare XXX XXXX, la volanul căruia se afla Roșca Tudor, a revenit la locul unde a fost stopat cetățeanul Caisîn Gheorghe și coborând din automobilul de serviciu, încă o dată l-a întrebat dacă sunt banii, moment în care dat Caisîn Gheorghe a fost telefonat de soția, sa Caisîn Liuba, care i-a comunicat să vină spre el și să aducă cu ea mijloace bănești în sumă de 3 000 lei moldovenești. Peste puțin timp, la locul unde staționa cu automobilul său Caisîn Gheorghe și unde era parcat automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid” cu numerele de înmatriculare XXX XXXX în care se aflau colaboratorii de poliție Nicolai Marian și Roșca Tudor, a venit soția lui Caisîn Gheorghe, Caisîn Liuba, care urcându-se în automobilul soțului, de model „Mercedes Vito” cu numerele de înmatriculare XX XX XXX, i-a transmis lui suma de 3 000 lei moldovenești și anume, o bancnotă cu nominalul de 200 lei o bancnotă cu nominalul de 100 lei și 54 de bancnote cu nominalul de 50 lei.

Caisîn Gheorghe, primind banii în sumă de 3 000 lei de la soția sa, a ieșit din automobilul personal și s-a apropiat de ușa pe partea pasagerului, pe partea din față a automobilului de model „Skoda Rapid” cu numerele de înmatriculare XXX XXXX, unde se afla așezat colaboratorul de poliție Nicolai Marian. Apropiindu-se de el, Caisîn Gheorghe i-a transmis colaboratorului de poliție Nicolai Marian mijloacele bănești în sumă de 3 000 lei moldovenești și anume, o bancnotă cu nominalul de 200 lei o bancnotă cu nominalul de 100 lei și 54 de bancnote cu nominalul de 50 lei, pentru a nu fi tras la răspundere pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, iar ultimul, primind banii, i-a întors permisul de conducere și pașaportul tehnic al automobilului cetățeanului Caisîn Gheorghe, în prezența lui Roșca Tudor.

Prin urmare, Roșca Tudor, fiind la volanul automobilului de serviciu de model „Skoda Rapid” cu numerele de înmatriculare XXX XXXX, conștientizând că Nicolai Marian prin acțiunile sale a comis acte de corupere, ignorând prevederile art.19 lit. a), lit.b) și art.26 alin.(1) lit. k) al Legii nr.320 din 27.12.2012 privind activitatea poliției și statutul polițistului, „prin care asigură reacționarea promptă la sesizările, comunicările despre infracțiuni, culege informații în scop de cunoaștere, prevenire și combatere a infracțiunilor, polițistul este obligat să informeze pe șeful ierarhic superior

și autoritățile competente cu privire la faptele de corupție de care a luat cunoștință, săvârșite de alte persoane, inclusiv de polițiști”, nu a înregistrat raportul de autosesizare privitor la infracțiunea comisă de colegul său, prin ce a favorizat acțiunile lui Nicolai Marian de extorcare, primire a mijloacelor bănești de către ultimul de la cetățeanul Caisîn Gheorghe, în mărime de 3 000 lei, pentru a nu îndeplini acțiunile de exercitare a funcției sale.

Astfel, Roșca Tudor fost învinuit de comiterea infracțiunea prevăzută de art. 323 alin. (1) din Codul penal, favorizarea infracțiunii, după indicii calificativi – favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii grave.

Versiunea acuzării privind comiterea infracțiunii de favorizare de către Roșca Tudor, a fost considerată de prima instanță, lipsită de un suport probatoriu și nu a putut fi constatată în speță, atât din motivul lipsei acțiunii prejudiciabile, cât și din motivul lipsei faptei prejudiciabile.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- procurorul în Procuratura Anticorupție, Muntean Victor, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, în partea achitării inculpatului Roșca Tudor, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Roșca Tudor să fie recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 323 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa în baza acestei Legi sub formă de amendă în mărime de 400 u.c., ce constituie 8 000 lei, cu menținerea sechestrului asupra mijloacelor bănești în mărime de 428 lei, ce aparțin inculpatului Roșca Tudor;

- avocatul Gheorghe Malic în numele inculpatului Marian Nicole, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care să se dispună achitarea lui Nicolai Marian, deoarece pretinsa faptă nu întrunește elementele infracțiunii, precum există și alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea și exclud desfășurarea în continuare a procesului judiciar.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, procurorul a invocat că:

- instanța de fond corect a apreciat acțiunile inculpatului Nicolai Marian în partea recunoașterii vinovăției și condamnării lui în baza art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal la pedeapsă cu închisoare cu amendă și privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, cât și aplicarea prevederilor art. 106 Cod penal;

- la emiterea sentinței de achitare în privința inculpatului Roșca Tudor, prima instanță a dat dovadă de lipsă de imparțialitate la judecarea cauzei și a împiedicat stabilirea adevărului, iar cercetarea judecătorească s-a produs cu încălcarea articolelor 24 alin. (4), 100 alin.(1), 101 alin.(3), 314 alin.(1) și (2), 317 alin. (2) Cod de procedură penală, deoarece toate probele acuzării au combătut versiunea inculpatului în ședința de judecată, iar instanța nu a luat în

considerație probele în ansamblu, dar s-a bazat exclusiv pe declarațiile inculpatului Roșca Tudor și a dat o apreciere greșită a probelor examinate față de acțiunile inculpatului Roșca Tudor;

- instanța, eronat a apreciat circumstanțele cauzei și faptele prejudiciabile care în mod direct se află în coraport cu vinovăția inculpatului ca subiect al infracțiunilor incriminate;

- instanța nu a luat în considerație că nici o probă administrată în cadrul urmăririi penale și examinată în cadrul cercetării judecătorești nu realizează latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă în acțiunile inculpatului Roșca Tudor;

- percepția instanței referitor la participarea lui Roșca Tudor la comiterea infracțiunii de corupere pasivă este una intuitivă bazată în exclusive pe declarațiile martorului Caisîn Gheorghe, fapt ce vine în contradicție cu prevederile alin. (3) art. 101 Cod de procedură penală;

- în acțiunile inculpatului Roșca Tudor s-au întrunit toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 323 alin. (1) Cod penal: obiectul infracțiunii care s-a realizat, prin faptul că inculpatul, înțelegând că acțiunile colegului său Nicolai Marian poartă un caracter ilegal în momentul primirii de către ultimul a mijloacelor bănești de la Caisîn Gheorghe, a lăsat ca acțiunile ilegale ale lui Nicolai Marian să fie realizate, ce a dus la tănuirea actelor de corupție comise de către Nicolai Marian, până la momentul depistării și identificării de către organul de urmărire penală; latura obiectivă a infracțiunii de favorizare în acțiunile lui Tudor Roșca, s-a realizat prin acțiunea de favorizare dinainte nepromisă a infracțiunii grave, fiind constatată de către instanță vinovăția lui Nicolai Marian în comiterea infracțiunii grave; s-a realizat și latura subiectivă a infracțiunii de favorizare în acțiunile inculpatului Roșca Tudor, prin intenție directă, ultimul fiind coleg de serviciu cu Nicolai Marian a fost solidar acțiunilor ilegale ale acestuia, conștientizând că ultimul comite acte de corupție;

- în partea descriptivă a sentinței, în partea achitării inculpatului Roșca Tudor, instanța s-a expus asupra lipsei faptului infracțiunii, pe când în partea dispozitivă s-a expus privitor la lipsa elementelor infracțiunii.

3.2 În conținutul cererii de apel depuse, avocatul Gheorghe Malic în numele inculpatului Marian Nicole a invocat că:

- sentința nu a fost pronunțată public, la ora fixată, probabil că ar fi fost simulată o pronunțare formală, doar pentru înregistrare în program,;

- judecătorul de caz a fost ghidat de prejudecăți față de partea apărării, a avut o atitudine preconcepută, implicit „din oficiu” a aplicat repetat și fără temei măsura preventivă arestul, mai cu seamă datorită faptului că această problemă nu a fost abordată în cadrul dezbaterilor judiciare, și contrar

prevederilor alin. (2) pct. 31) art. 66, alin. (1) pct. 16) art. 68. art. 346 și 364 Cod procedura penală, iar partea apărării a fost privată de posibilitatea și dreptul de a-și expune opiniile asupra chestiunii cu privire la o eventuală aplicare a măsurii preventive;

- pe parcursul judecării cauzei, partea apărării nu a primit nici un răspuns asupra mai multor alegații evidente, care determina soarta cauzei, inclusiv că în speță a avut loc încălcarea prevederilor legale referitoare la modul de desfășurare a procesului, care au generat presupuneri, inclusiv neclaritatea învinuirii și principalul, că nu a fost constatat pretinsul fapt de corupere pasivă, fără care nu putea avea loc nici pretinsa corupere activă;

- suma de 3 000 lei nu depășesc 100 unități convenționale, și chiar în versiunea acuzației, fapta putea fi calificată maximum doar ca și infracțiunea prevăzută la alin.(4) art. 324 din Codul penal, adică *acțiunile prevăzute la alin. (1), săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale;*

- pretinsa faptă, pe de o parte nu este demonstrată, prin probe concludente, pertinente și legal administrate, în standardul, dincolo de orice dubiu, pe de alta, nu este clară și în principiu, nu poate fi calificată ca și infracțiune, cu atât mai mult, prevăzută de alin. (2) lit. c) art. 324 Cod penal - coruperea pasivă, caracterizată prin *extorcare, acceptare și primire, de către o persoană publică, a bunurilor ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale;*

- semnul calificativ, *a extorcat* și semnul calificativ, *a acceptat*, se exclud reciproc, or *extorcarea* ca și semn al coruperii pasive, exclude simpla *acceptare*, pentru că inițiator al coruperii pasive în prezența semnului calificativ, prin *acceptare*, este anume persoana care invocă să transmită factorului de decizie careva bunuri în schimbul obținerii unor prestații decizionale ale factorului de decizie, în virtutea funcției acestuia, fie ca le merită, fie nu, iar factorul de decizie *acceptă* aceste bunuri în schimb furnizează prestațiile sale decizionale;

- nu a existat temei pentru o eventuală corupere, nefiind constatat faptul că Caisîn Gheorghe ar fi condus automobilul în stare de ebrietate, adică ar fi comis vreo contravenție, ceea ce exclude latura obiectivă a pretensei infracțiuni, incriminate lui Nicolai Marian;

- învinuirea nu este clară, deoarece descrie nu doar pretensele acțiuni ale lui Nicolai Marian, ci și ale lui Caisîn Gheorghe, Caisîn Liuba, ale lui Popescu Alexandru și altor persoane, deși aceștia nu sunt incriminați;

-- constatarea, calificarea și incriminarea infracțiunii prevăzută de art. 324 alin. (2) Cod penal, este posibilă doar concomitent și obligatoriu cu prezența infracțiunii conexe indispensabile, prevăzute de art. 325 Cod penal. Prin ordonanța din 24 decembrie 2016 (f.d. 67-70), s-a dispus refuzul în pornirea urmăririi penale în privința lui Caisîn Gheorghe, din motiv că acțiunile lui nu

întrunesc elementele infracțiunii, prevăzute de art. 325 Cod penal, ceea ce ar înseamna că Caisând Gheorghe nu a dat mită, din care cauză, Nicolai Marian nu avea ce lua, ca și mită, respectiv nu poate fi nici fapta, prevăzută de art. 324 alin. (2) Cod penal;

- faptul că în speță nu a avut loc extorcarea, se demonstrează chiar și din declarațiile martorului Alexandru Popescu, care a comunicat că, după cum a înțeles, Caisîn Gheorghe vroia să dea bani polițiștilor, în timp ce Caisîn Gheorghe expres a comunicat că a decis să dea mită ca să nu rămână fără permis, aceasta a fost decizia sa, ceea ce exclude extorcarea. La fel, Caisîn Gheorghe a comunicat că nu cunoaște cuvântul a "extorca" și nu este sigur că l-a folosit vreo dată;

- declarațiile preinșilor martori Caisîn Gheorghe și Caisîn Liuba nu pot fi admise, deoarece, deși sunt probe ca aceștia au comis inclusiv infracțiunea de corupere activă, au fost audiați și în calitate de martori în respectiva speță, pe când conform prevederilor art. 63 alin. (7), pct.8) alin. (3) art. 90 Cod procedura penală, interogarea în calitate de martor a persoanei față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune se interzice, la fel cum nu pot fi citați și ascultați ca martori persoanele față de care există anumite probe că au săvârșit infracțiunea ce se investighează. În cazul dat, dacă ceea ce i se incriminează lui Nicolai Marian ar fi infracțiune, atunci evident că în privința lui Caisîn Gheorghe și Caisîn Liuba, există și în prezent anumite probe că au săvârșit infracțiunea ce se investighează-examinează, respectiv în virtutea normelor citate, aceste declarații nu pot fi admisibile;

- concluzia organului de urmărire penală, preluată incontestabil de către prima instanță, privind "constatarea" vinovăției lui Nicolai Marian în săvârșirea infracțiunii imputate, nu se racorda la probele anexate la dosarul penal în cauză;

- pretinsele probe prezentate de acuzare, au demonstrat că au fost administrate cu încălcări esențiale ale dispozițiilor legislației de procedură și ele urmează a fi excluse din dosar.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2021 a fost respins ca nefondat apelul procurorului, a fost admis apelul avocatului Gheorghe Malic în numele inculpatului Marian Nicolai, a fost casează parțial sentința Judecătoriei Chișinău din 31 ianuarie 2020, în partea individualizării pedepsei privindu-l pe Marian Nicolai și pronunță în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, lui Marian Nicolai, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal i s-a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea amenzii în mărime de 6 000 unități convenționale (În

redacția Legii la momentul comiterii faptei), ce constituie 120 000 (o sută douăzeci mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 7 (șapte) ani.

În conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal, lui Marian Nicolai a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

4.1 În motivarea soluției adoptate, *cu referire la apelul procurorului*, instanța de apel a menționat că prima instanță a stabilit just starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect și a ajuns corect la concluzia despre nevinovăția inculpatului Roșca Tudor de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 323 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta imputată nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a stabilit că Roșca Tudor a fost învinuit de către organul de urmărire penală în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 323 alin. (1) Cod penal, conform semnelor calificative - *„favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii grave”*.

Instanța de apel a notat în decizie că acuzatorul de stat în instanța de apel a solicitat audierea martorilor Popescu Alexandru, Caisîn Liuba și Caisîn Gheorghe, însă nu a asigurat prezența acestora, ultimii fiind în imposibilitate de a se prezenta, astfel, solicitând verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond și că apărarea, în ședința instanței de apel, a declarat că careva probe suplimentare nu are, făcând trimitere doar la actele cauzei.

În decizie s-a menționat că procurorul în calitate de apelant, în susținerea învinuirii, a prezentat instanței spre cercetare următoarele probe care ar confirma faptele și vinovăția inculpaților: procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 07 iunie 2016 (f.d.9,vol.1), declarațiile martorului Caisîn Gheorghi (f.d.115-119,vol.3), declarațiile martorului Caisîn Liuba (f.d.98-100, vol.3), declarațiile martorilor Sîrbu Dorian, Bivol Valeriu și Struțescu Vladislav (f.d.61-63;69-70; 77-79, vol.3), procesul-verbal de percheziție corporală a lui Marian Nicolai din 07 iunie 2016 (f.d.39- 41,vol.1), procesul-verbal de percheziție a automobilului de model „Skoda Rapid” cu numerele de înmatriculare XXX XXXX din 07 iunie 2016 (f.d.53-55,vol.1), informația privind deplasarea automobilului și procesul-verbal din 27 iulie 2016 de examinare a informației – datelor GPS (f.d.75-91; 92-94,vol.1), declarațiile martorului Toloacă Veronica a (f.d. 95-96, vol.3), procesul-verbal din 09 iunie 2016, privind examinarea alcooltestului „Drager 6810” cu nr.ARCH0145, prin care se confirmă că ultimul test este înregistrat cu nr.6643 din 05 iunie 2016, orele 22:27, care indica valoarea de „0,19”, iar în data de 07 iunie 2019 nu au fost careva operațiuni, informația lipsește (f.d.123,vol.1) raportul de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-4978 din 05 septembrie 2016, care a

concluzionat că, asupra dispozitivului „Drager Alcotest 6810” S/N ARCH-145, în meniul dispozitivului, la rubrica „ultimul test” ultima testare este cu numărul 06643, la data de 05.06.2016, ora 22:27, cu indicele 0.19 mg/l, nefiind depistate manipulări, operațiuni de ștergere, deteriorare (f.d.189-191, vol.1), procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 08 iunie 2016, care confirmă că martorul Caisîn Gheorghii l-a recunoscut pe Marian Nicolai ca fiind colaboratorul de poliție care 07 iunie 2016 l-a stopat în timp ce se deplasa cu mijlocul de transport și care a primit bani în sumă de 3 000 lei (f.d.45-47, vol.1), raportul de expertiză nr.164; 165, întocmit la 26 august 2016 de către Centrul Național Anticorupție, care concluzionează că două urme digitale de pe plicul (fără inscripții) de culoare albă, cu dimensiunile 110x60, ridicat în cadrul percheziției automobilului de model „Skoda Rapid” cu n/î MAI9716 din 07 iunie 2016 au fost create de Nicolai Marian, cu degetul arătător al mâinii stângi (f.d.235, vol.1).

Totodată, în decizie au fost transcrise declarațiile inculpatului Roșca Tudor depuse în prima instanță și în instanța de apel.

Instanța de apel a reținut că *„de către organul de urmărire penală inculpatul Roșca Tudor, se învinuiește în aceea că, activând în calitate de ofițer de patrulare al companiei Ciocana a Batalionului nr.2 al Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare al IGP al MAI, la 07 iunie 2016, fiind în serviciu de menținere a ordinii publice și securității circulației rutiere împreună cu ofițerul de patrulare Nicolai Marian, aflându-se în automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid”, cu numerele de înmatriculare XXX XXXX, parcat pe str. Nicolae Milescu Spătarul, municipiul Chișinău, efectuat acțiuni de stopare a mijloacelor de transport care au încălcat Regulamentul Circulației Rutiere. În jurul orei 11:15, Nicolai Marian a stopat automobilul de model „Mercedes Vito”, cu numerele de înmatriculare ANBE052, la volanul căruia se afla cetățeanul Caisîn Gheorghii.*

În continuare Nicolai Marian, având scopul primirii banilor ce nu i se cuvin, sub pretextul că Caisîn Gheorghii conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, a extorcat de la acesta mijloace bănești în sumă de 10 000 lei moldovenești, pentru a nu-l trage pe ultimul la răspundere pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică. Primind un răspuns de la Caisîn Gheorghii că ultimul nu dispune de mijloace bănești extorcate și că are nevoie de timp pentru a acumula suma menționată, i-a acordat termen de 30 minute pentru a aduce mijloacele bănești solicitate, ridicând personal, fără careva temeii juridic, de la Caisîn Gheorghii permisul de conducere și pașaportul tehnic al mijlocului de transport condus de el, urcându-se în automobilul de serviciu la volanul căruia se afla Roșca Tudor și s-au deplasat pe itinerarul de patrulare. În perioada aceasta de timp, Caisîn Gheorghii, având nevoie de mijloace bănești, l-a telefonat pe Popescu Alexandru și pe soția sa, Caisîn Liuba, cărora le-a comunicat despre cele întâmplate și că are nevoie de mijloace

bănești în termen restrâns, pentru a transmite colaboratorului de poliție.

Aproximativ peste 40 de minute, Nicolai Marian, fiind cu automobilul de serviciu de model „Škoda Rapid” cu numerele de înmatriculare XXX XXXX, la volanul căruia se afla Roșca Tudor, a revenit la locul unde a fost stopat cetățeanul Caisîn Gheorghe și coborând din automobilul de serviciu l-a întrebat dacă sunt bani, primind un răspuns negativ, i-a comunicat că va reveni. Aproximativ peste o oră, Nicolai Marian, fiind cu automobilul de serviciu de model „Škoda Rapid” cu numerele de înmatriculare XXX XXXX, la volanul căruia se afla Roșca Tudor, a revenit la locul unde a fost stopat cetățeanul Caisîn Gheorghe și coborând din automobilul de serviciu, încă o dată l-a întrebat dacă sunt banii, moment în care dat Caisîn Gheorghe a fost telefonat de soția, sa Caisîn Liuba, care i-a comunicat să vină că spre el și să aducă cu ea mijloace bănești în sumă de 3 000 lei moldovenesti.

Peste puțin timp, la locul unde staționa cu automobilul său Caisîn Gheorghe și unde era parcat automobilul de serviciu de model „Škoda Rapid” cu numerele de înmatriculare XXX XXXX în care se aflau colaboratorii de poliție Nicolai Marian și Roșca Tudor, a venit soția lui Caisîn Gheorghe, Caisîn Liuba, care urcându-se în automobilului soțului, de model „Mercedes Vito” cu numerele de înmatriculare ANBE 052, i-a transmis lui suma de 3 000 lei moldovenesti și anume, o bancnotă cu nominalul de 200 lei o bancnotă cu nominalul de 100 lei și 54 de bancnote cu nominalul de 50 lei.

Caisîn Gheorghe, primind banii în sumă de 3 000 lei de la soția, a ieșit din automobilul personal și s-a apropiat de ușa pe partea pasagerului, pe partea din față a automobilului de model „Škoda Rapid” cu numerele de înmatriculare XXX XXXX, unde se afla așezat colaboratorul de poliție Nicolai Marian. Apropiindu-se de el, Caisîn Gheorghe i-a transmis colaboratorului de poliție Nicolai Marian mijloacele bănești în sumă de 3 000 lei moldovenesti și anume, o bancnotă cu nominalul de 200 lei o bancnotă cu nominalul de 100 lei și 54 de bancnote cu nominalul de 50 lei, pentru a nu fi tras la răspundere pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, iar ultimul, primind banii, i-a întors permisul de conducere și pașaportul tehnic al automobilului cetățeanului Caisîn Gheorghe, în prezența lui Roșca Tudor.

Prin urmare, Roșca Tudor, fiind la volanul automobilului de serviciu de model „Škoda Rapid” cu numerele de înmatriculare XXX XXXX, conștientizând că Nicolai Marian prin acțiunile sale a comis acte de corupere, ignorând prevederile art. 19 lit. a), lit. b) și art.26 alin.(1) lit. k) al Legii nr.320 din 27.12.2012 privind activitatea poliției și statutul polițistului, „prin care asigură reacționarea promptă la sesizările, comunicările despre infracțiuni, culege informații în scop de cunoaștere, prevenire și combatere a infracțiunilor, polițistul este obligat să informeze pe șeful ierarhic superior și autoritățile competente cu privire la faptele de corupție de care a luat cunoștință, săvârșite de alte persoane, inclusiv de polițiști”, nu a înregistrat raportul de autosesizare privitor la infracțiunea comisă de colegul său, prin ce a favorizat acțiunile

lui Nicolai Marian de extorcare, primire a mijloacelor bănești de către ultimul de la cetățeanul Caisîn Gheorghii, în mărime de 3 000 lei, pentru a nu îndeplini acțiunile de exercitare a funcției sale.

Astfel, Roșca Tudor a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.323 alin.(1) din Codul penal, favorizarea infracțiunii, după indicii calificativi – favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii grave.”

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor prezentate de către procuror, examinate de prima instanță și cercetate suplimentar în instanța de apel, s-a constatat că prima instanță în mod justificat a stabilit faptul că procurorul nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar demonstra vinovăția inculpatului Roșca Tudor în comiterea infracțiunii prevăzute art. 323 alin. (1) Cod penal, și a pronunțat corect o sentință de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii or, din ansamblul de probe prezentate de procuror nu s-a confirmat vinovăția lui Roșca Tudor.

Instanța de apel a reținut că la caz, nu a fost prezentată nici o probă concludentă, pertinentă, și veridică care ar demonstra că Roșca Tudor a comis „favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii grave”.

Cu referire la motivele invocate de acuzatorul de stat, precum că prima instanță a pronunțat o sentință ilegală și neobiectivă de achitare a inculpatului Roșca Tudor și că acesta din urmă urma să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 323 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept, care ar impune casarea sentinței adoptate în partea achitării inculpatului Roșca Tudor.

Instanța de apel a considerat că aceste afirmații ale părții acuzării reprezintă opinia subiectivă a apelantului or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul achitării inculpatului Roșca Tudor de învinuire a infracțiunii încriminate, luând în vedere probele prezentate de către partea acuzării și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, care au fost apreciate potrivit art. 101 Cod de procedură penală, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la necesitatea achitării inculpatului Roșca Tudor, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece nu au fost prezentate probe verosimile în acest sens.

Instanța de apel a reținut că inculpatul Roșca Tudor a dat declarații constante și consecutive pe tot parcursul procesului penal, a menținut aceeași poziție de nerecunoaștere a vinovăției de la urmărirea penală până la instanța de apel, iar versiunea inculpatului Roșca Tudor nu a fost combătută de partea acuzării prin probele prezentate în sprijinul învinuirii.

În decizie s-a menționat că, temeiurile de casare a sentinței invocate în

apelul procurorului, nu și-au găsit confirmarea la examinarea apelului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârilor judecătorești.

Instanța de apel a constatat că declarațiilor inculpatului Roșca Tudor și a martorilor au fost reținute în sentință în modul cum au fost depuse, nefiind denaturate, însă, referitor la valoarea lor probatorie, prima instanță apreciindu-le, și-a expus opinia și corect a conchis că nu sînt destule probe pentru a forma convingerea de vinovăție a inculpatului Roșca Tudor.

Instanța de apel a reținut că, conform doctrinei *infracțiunea prevăzută la art. 323 Cod penal atentează la relațiile sociale cu privire la prevenirea favorizării infracțiunii, iar latura obiectivă se materializează prin acțiunea de favorizare, exprimată prin mai multe modalități, dinainte nepromisă, a unei infracțiuni grave, deosebit de grave, sau excepțional de grave. Cu alte cuvinte, făptuitorul îi acordă ajutor celui/celor care comite, fie a comis o altă infracțiune, ce se califică ca fiind gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă și acest ajutor urmărește evitarea descoperirii ultimului, evitarea tragerii la răspundere sau împovărarea derulării urmăririi penale, procesului penal.*

Instanța a statuat că condiția privind preexistența unei infracțiuni grave este întrunită în speță, fiind constatată infracțiunea de corupere pasivă comisă de Nicolai Marian la data de 07 iunie 2016, infracțiune ce se califică ca fiind gravă.

La acest capitol, instanța de apel a considerat că în mod cert a fost probat faptul că inculpatul Roșca Tudor era la curent cu acțiunile inculpatului Marian Nicolai, fiind confirmat de martorul Caisîn Gheorghii, că anume Roșca Tudor se interesa dacă la fața locului se apropie persoana care urma să aducă banii ce urmau a fi transmiși inculpatului Nicolai Marian.

Instanța de apel a constatat că din declarațiile martorului Caisîn Gheorghii și Caisîn Liuba se confirmă că, în momentul în care mijloacele financiare au fost transmise de către martor colaboratorului de poliție, ambii colaboratori se aflau în interiorul automobilului, unde au și fost transmiși banii.

Pornind de la învinuirea adusă inculpatului Roșca Tudor, instanța de apel a reținut că acestuia i se impută comiterea infracțiunii de favorizare a infracțiunii comise de Nicolai Marian, prin neînregistrarea raportului de autosesizare privitor la infracțiunea comisă de colegul său.

Instanța de apel a stabilit că partea acuzării insistă asupra comiterii infracțiunii prevăzute la art. 323 alin.(1) din Codul penal, prin inacțiunea făptuitorului de a înregistra raportul de autosesizare. S-a menționat aici că, însuși aspectul ce ține de neînregistrarea raportului este prezentat într-un mod vag de partea acuzării, or infracțiunea în cauză este una formală, care se consumă odată cu favorizarea infractorului, ceea în sensul învinuirii ar fi

trebui să coincidă cu momentul neînregistrării raportului de autosesizare.

Instanța de apel a concluzionat că urma a fi stabilit momentul consumării infracțiunii imputate inculpatului Roșca Tudor, în special avînd în vedere că, la 07 iunie 2016 infracțiunea care se pretinde că a fost favorizată a fost comisă în intervalul de timp cuprins aproximativ între orele 11:15 – 13:00, iar după aceasta inculpații Roșca Tudor și Nicolai Marian, colegi de serviciu în tura de menținere a ordinii publice și securității circulației rutiere cu automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid” XXX XXXX s-au aflat în serviciu pînă la intervenția promptă a autorităților ca urmare a denunțului martorului Popescu Alexandru (07 iunie 2016, ora 12:21, f.d. 2, vol.1) și martorului Caisîn Gheorghe (07 iunie 2016, ora 14:30, f.d.9, vol.1).

Instanța de apel a reținut că prima instanță justificat a concluzionat că, din declarațiile inculpaților, cît și din probele administrate în cauză, se confirmă că aceștia nu au încheiat tura conform graficului de serviciu, dînșii fiind solicitați pentru prezentarea la Inspectoratul de Poliție Ciocana, unde aproximativ la orele 17:00 au fost percheziționați, după care reținuți.

Din aceste considerente, instanța de apel a reiterat că însuși fapta (inacțiunea) inculpatului Roșca Tudor, de neînregistrare a raportului de autosesizare, nu permite aprecierea acesteia ca fiind prejudiciabilă în sensul penal, nefiind stabilită omisiunea acestuia, or partea acuzării nici nu a luat în considerație circumstanțele în care se pretinde că trebuia să acționeze inculpatul Roșca Tudor, posibilitatea reală a acestuia de a acționa în modul invocat de acuzare și în special termenul limită în care subiectul urma să acționeze.

Astfel, instanța de apel a menționat că procurorul n-a asigurat prezența martorilor solicitați Popescu Alexandru, Caisîn Liuba și Caisîn Gheorghe în instanța de apel, astfel aceștia n-au fost audiați în cadrul examinării apelului.

S-a menționat în decizie că pe parcursul examinării cauzei, acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe pertinente și concludente care ar demonstra cu certitudine vinovăția inculpatului Roșca Tudor, limitându-se doar la enumerarea exhaustivă a normelor, abnegând impertinența acestora în coraport cu situația faptică creată.

Instanța de apel a concluzionat că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, instanței nu i-au fost prezentate careva probe pertinente și concludente care ar susține declarațiile martorilor Popescu Alexandru, Caisîn Liuba și Caisîn Gheorghe asupra faptului că inculpatul Roșca Tudor ar fi comis – favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii grave.

Astfel, considerând declarațiile contradictorii ale martorilor Popescu Alexandru, Caisîn Liuba și Caisîn Gheorghe cu privire la vinovăția inculpatului Roșca Tudor, în raport cu declarațiile ultimilor privind

nerecunoașterea vinovăției, instanța de apel a constatat prezența unor dubii privind vinovăția acestuia, care nu pot fi înlăturate în nici un mod și care, potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) din Codul de procedură penală și art. 6 din CEDO, urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, instanța de apel a reținut că temeiurile și motivele invocate de procuror nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, or, la judecarea apelului declarat, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, nefiind posibilă aprecierea faptelor inculpatului Roșca Tudor în sensul art. 323 alin. (1) din Codul penal, atât din motivul lipsei acțiunii prejudiciabile, cât și din motivul lipsei faptei prejudiciabile, adoptând o soluție corectă în partea achitării lui Roșca Tudor, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Cu referire la apelul și recursul declarat de către avocatul Gheorghe Malic în numele inculpatului Nicolai Marian, instanța de apel a menționat că, în urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor apelantului, s-a ajuns la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului Nicolai Marian, în comiterea faptelor incriminate, astfel că la acest capitol a reținut drept declarative argumentele apărătorului acestuia cu referire la faptul că învinuirea este formală și nu este confirmată prin probe.

Instanța de apel a conchis că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpatului Nicolai Marian, just încadrându-le în dispoziția de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, după indicii calificativi: *„pretinderea, acceptarea, primirea personal, de către o persoană publică, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite cu extorcare de bunuri”*.

Cu referire la motivele invocate de apelant, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului Nicolai Marian, or, aceasta urma să fie achitat de sub învinuirea adusă, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului Nicolai Marian în comiterea acțiunilor infracționale.

Instanța de apel a considerat că aceste afirmații ale inculpatului reprezintă opinia subiectivă a părții apărării or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere

justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

S-a menționat în decizie că, fiind legal citat în ședința instanței de apel, inculpatul Nicolai Marian nu s-a prezentat, însă în temeiul unei cereri a solicitat examinarea cauzei în lipsa acestuia, totodată menționând că își recunoaște vina în comiterea infracțiunii incriminate, a conștientizat că a comis o infracțiune și se căiește sincer de cele comise, solicitând aplicarea în privința sa a unei pedepse non privative de libertate.

Instanța de apel a fost solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor, constatarea faptei și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Nicolai Marian.

Instanța de apel a apreciat că, nerecunoașterea vinei de către inculpat este o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina. Analizând temeiul dat în raport cu motivele invocate în apelul declarat, instanța de apel a constatat că acesta nu și-a găsit confirmare.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpații, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului Nicolai Marian în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral.

Descriind componența infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, instanța de apel a constatat că în acțiunile inculpatului Nicolai Marian sunt prezente toate elementele componente ale infracțiunii imputate, iar argumentele apelantului, precum că faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunii imputate, a fost considerate neîntemeiate și contravin declarațiilor martorilor și materialelor cauzei.

Instanța de apel, în decizia adoptată, a menționat că nu va impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, din care motiv, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, a conchis asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului Nicolai Marian.

Totodată, instanța de apel a atestat că argumentele invocate de apelant referitor la achitarea inculpatului, pe motiv că probele administrate în cauză nu dovedesc vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate, constituie în sine un dezacord cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar.

În decizie s-a menționat: „În speță, din analiza acțiunilor martorilor Caisîn Gheorghii și Popescu Alexandru, este evident faptul că aceștia au acționat numai după apariția unei situații în care colaboratorul poliției a pretins o recompensă ilicită pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare atribuțiilor sale și documentarea cazului dat.

Din declarațiile martorilor rezultă cert că, intervenția agenților statului în cauza respectivă a avut loc numai după consumarea faptei prejudiciabile, doar după ce inculpatul a pretins suma de bani de la martor. Faptul că martorii au sesizat organele de drept nu poate fi interpretat decât ca activitate conștiințioasă a unor cetățeni de bună credință.

La fel, nu pot fi reținute obiecțiile apărării asupra acțiunilor organului de urmărire penală la capitolul ce ține de acțiunea procesuală de prezentare spre recunoaștere a inculpatului Nicolai Marian, în condițiile în care însuși inculpatul a refuzat să participe la acțiunea în cauză în aceeași uniformă ca și asistenții procedurali.

Eroarea în persoană invocată de partea apărării nu poate fi reținută în speță, în condițiile în care însuși inculpatul a confirmat că în acea zi l-a văzut pe martorul Caisîn Gheorghii, a văzut automobilul acestuia și în mod repetat a revenit la locul unde era parcat acesta, în esență a confirmat cronologia evenimentelor din versiunea acuzării.

În rest criticile aduse de partea apărării sunt declarative și irelevante, or principiul prezumției nevinovăției nu poate fi interpretat în sensul în care partea acuzării este ținută să aducă probe până la momentul în care sunt acceptate de partea apărării.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că argumentele invocate de apelant referitor la învinuirea înaintată inculpatului Nicolai Marian în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, instanța de apel remarcă că, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, aceasta fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.”

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat faptul că, concluziile primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită în cadrul procesului penal, astfel faptele acestuia, reținute prin sentință, întrunesc elementele infracțiunilor imputate.

Adițional, față de lucrul judecat de prima instanță, instanța de apel a constatat o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți, în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului astfel, fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 CEDO.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, reieșind din gravitatea infracțiunii incriminate, gradul prejudiciabil al faptei săvârșite și persoana inculpatului Nicolai Marian, lipsa circumstanțelor agravante, instanța a aplicat

o pedeapsă prea aspră față de inculpat, considerând neîntemeiat că în cazul de față este rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa închisorii.

Reiterând prevederile articolelor 16, 75 alin. (1), 90, 324 alin. (2) Cod penal, stabilind că inculpatul a conștientizat urmările faptei sale, și-a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, instanța de apel a ajuns la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Nicolai Marian, v-a fi pe deplin atins, prin aplicarea unei pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu aplicarea amenzii în mărime de 6 000 unități convenționale (în redacția Legii la momentul comiterii faptei), echivalent a 120 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 7 (șapte) ani, iar în conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal, lui Nicolai Marian a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune de 2 ani.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care invocând incidența *pct. 6) și 10)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea recursului, casarea totală a deciziei în privința ambilor inculpați, remiterea cauzei penale la rejudecare doar în privința lui Roșca Tudor și menținerea dispozițiilor sentinței cu privire la inculpatul Nicolai Marian.

5.1 În susținerea recursului procurorul invocă că:

- în cazul în care instanța de apel nu a fost de acord cu aprecierea probelor de către procuror și a ajuns la concluzia de menținere a sentinței, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și asupra fiecărui motiv invocat de apelant;

- instanțele eronat au apreciat circumstanțele cauzei și faptele prejudiciabile care în mod direct se află în coraport cu vinovăția inculpatului ca subiect al infracțiunilor incriminate;

- percepția instanțelor referitor la participarea lui Roșca Tudor la comiterea infracțiunii de corupere pasivă este una intuitivă, bazată în exclusivitate pe declarațiile martorului Caisîn Gheorghe, fapt ce vine în contradicție cu prevederile art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală;

- în acțiunile inculpatului Roșca Tudor s-au întrunit toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 323 alin. (1) Cod penal;

- motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, deoarece în partea descriptivă a sentinței, în partea achitării inculpatului Roșca Tudor, instanța s-a expus asupra lipsei faptului infracțiunii pe când în partea dispozitivă s-a expus privitor la lipsa elementelor infracțiunii, poziție susținută de instanța de apel;

- instanța de apel, contrar prevederilor art. 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, nu a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal;

- concluziile instanței de apel, la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpatului, sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale;

- instanța de apel nu a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de comportamentul inculpatului în momentul comiterii infracțiunii și după consumarea ei, de personalitatea lui, pronunțând hotărâre neîntemeiată.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că, acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit dispoziției art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Potrivit recursului declarat de către procurorul, autorul își întemeiază criticile, prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, referindu-se la situațiile în care *hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărâri și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, când eroarea admisă nu poate fi corectată la această etapă a procedurilor.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total, atunci când se constată admiterea erorilor de

drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri contradictorii și nemotivate.

Totodată, Colegiul evidențiază și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în care se stipulează asupra căror chestiuni de fapt și de drept urmează să se expună instanța, la etapa judecării cauzei în procedura de apel.

La chestiunile de fapt se atribuie următoarele aspecte: *dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.*

În ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea sunt: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.*

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În acest context este relevant de specificat că, la judecarea apelului, în conformitate cu art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Așadar, fiind investită să constate o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urma să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpaților și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către aceștia, în cazul stabilirii culpei și să se expună la principalele motive invocate în ordine de apel.

Analizând textul deciziei contestate, prin prisma celorlalte argumente invocate în recurs și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul penal lărgit constată că temeiurile de recurs invocate de către procuror și-au găsit confirmare în speța dedusă judecării, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată.

În speță se constată că instanța de apel a susținut soluția primei instanțe în partea achitării inculpatului Roșca Tudor, stabilind că *„prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul achitării inculpatului Roșca Tudor de învinuire a infracțiunii încriminate”*.

Analizând, însă, partea descriptivă a sentinței și a deciziei, Colegiul penal lărgit constată că instanțele inferioare au admis aceleași erori prin motivarea în contradictoriu a soluțiilor de achitare a lui Roșca Tudor, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 323 alin. (1) Cod penal.

Potrivit dispozitivului sentinței, Roșca Tudor a fost achitat, *din motiv că fapta imputată nu întrunește elementele infracțiunii*, soluție menținută de instanța de apel.

Atât în sentință, cât și în decizie, s-a menționat: „... nu este posibilă aprecierea faptelor inculpatului Roșca Tudor în sensul art. 323 alin. (1) Cod penal, atât din motivul lipsei acțiunii prejudiciabile, cât și *din motivul lipsei faptei prejudiciabile, motiv pentru care inculpatul Roșca Tudor urmează a fi achitat în temeiul art.390 alin.(1) din Codul penal, care prevede că sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.*

Astfel, instanța de apel nu a reacționat în modul prevăzut de lege, nu a constatat eroarea comisă de prima instanță, cu înlăturarea acesteia, repetând-o întocmai.

De rând cu expunerile contradictorii ale instanțelor inferioare, Colegiul penal lărgit atestă incidența în speță a criticii procurorului invocată în recurs, precum că *motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii* (temei regăsit la pct. 6 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal).

O altă divergență în motivarea deciziei adoptate, se atestă și în partea individualizării pedepsei aplicate inculpatului Nicolai Marian.

Prin sentință, lui Nicolai Marian, în temeiul art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa: *închisoare – 6 ani*, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, amendă – 6 000 u.c. (echivalent a 120 000 lei), privarea de dreptul de a ocupa funcții publice - 7 ani, iar prin decizie, fiind reținută aceeași faptă infracțională, i s-a aplicat pedeapsa: *închisoare – 5 ani*, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, amendă – 6 000 u.c. (echivalent a 120 000 lei), privarea de dreptul de a ocupa funcții publice - 7 ani, cu aplicarea prevederilor *art. 90 Cod penal* a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea pe un *termen de probațiune de 2 ani*.

Potrivit decizie, în ședința de judecată a instanței de fond, inculpatul Nicolai Marian vinovăția în săvârșirea infracțiunii imputate nu a recunoscut-o, iar în ședința instanței de apel, în temeiul unei cereri, a menționat că *recunoaște vina în comiterea infracțiunii incriminate, a conștientizat că a comis o infracțiune și se căiește sincer de cele comise*. Ca rezultat, instanța de apel a constatat în decizie că inculpatul Nicolai Marian în ședința instanței de apel a recunoscut vinovăția sa în comiterea infracțiunii incriminate, a conștientizat urmările faptei sale, și-a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise.

Contrar însă, în decizie a mai menționat: *„Nerecunoașterea vinei de către inculpat instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art.66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.”*

Ulterior, în motivarea pedepsei individualizate lui Nicolai Marian, instanța de apel ia în considerație recunoașterea vinei de către inculpat.

În astfel de împrejurări, devine neclară soluția instanței de apel care, examinând cauza, acceptând recunoașterea vinei de către inculpatul Nicolai Marian, menționează ulterior că nu recunoaște vina și aplică prevederile art. 90 Cod penal, fapt ce denotă contradictorialitatea motivării la individualizarea pedepsei.

Colegiul penal lărgit consideră că în speță se regăsește și temeiul invocat în recurs și prevăzut la pct. 10 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, or, instanța de apel nu și-a motivat soluția la individualizare a pedepsei aplicate lui Nicolai Marian.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.*

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Colegiul penal lărgit constată insuficiența motivării deciziei asupra chestiunilor ce țin de individualizarea pedepsei. Instanța de apel doar a indicat prevederile legale, fără a motiva în fapt tipul, mărimea și modalitatea de executare a pedepsei aplicate inculpatului Nicolai Marian.

Instanța de recurs atestă că, în argumentarea soluției, instanța de apel a menționat următoarele:

„Colegiul penal, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajunge la concluzia că, nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită cu

închisoare real, urmând a fi dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului. În acest sens, Colegiul penal menționează că, inculpatul a conștientizat urmările faptei sale, și-a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise. În cele din urmă, Colegiul Penal ajunge la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Nicolai Marian, va fi pe deplin atins, prin aplicarea unei pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu aplicarea amenzii în mărime de 6 000 unități convenționale ..., cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 7 ani, iar în conformitate cu art.90 alin.(1) Cod penal, lui Nicolai Marian a suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune de 2 ani.”

Colegiul penal lărgit atestă că, la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel urma să motiveze detaliat soluția adoptată, ținând cont de persoana vinovatului, să descrie circumstanțele atenuante și motivele care au stat la formarea convingerii că nu este rațional ca Nicolai Marian să execute pedeapsa închisorii stabilită.

Prin insuficiența motivării deciziei, a fost afectată hotărârea și această încălcare nu poate fi înlăturată decât prin desființarea hotărârii pronunțate.

Colegiul penal consideră relevant de a puncta că o hotărâre motivată, în sensul legislației naționale pertinente, precum și a jurisprudenței CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu analiza probatoriului administrat în cauză.

Circumstanțele expuse atestă că, instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile prescrise de lege, fapt ce a afectat soluția instanței, prin urmare temeiurile invocate de recurent găsindu-și confirmarea.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel urmează să înlătore erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse care au servit temei de casare a soluției adoptate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și în strictă conformitate cu prevederile art. 417-418 Cod de procedură penală să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu articolele 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2021, în cauza penală în privința lui *Nicolai Marian XXXX* și *Roșca Tudor XXXXX* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată este pronunțată la **14 iulie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana

Guzun Ion

Plămădeală Ghenadie